

Slagtere, til hvem man kan have fuldkommen Tillid; men den, som ikke har Raad til at betale sit Kjøb dyrere, kan løber en vis Risiko for at faae det billigere. Jeg kan derfor paa ingen Maade indrømme, at det er i den fattige Befolknings Interesse, at Kontrolbestemmelsen med Salget af Kjøb skærpes saaledes, at Kjødet fordyres.

Ordføreren (Sessen): For at det ærede Medlems Bemærkninger skulde være holdbare, maatte det først vises, at de Indskrænkninger, som jeg havde tænkt mig vilde ske i Friheden med Hensyn til Indførsel af Kjøb fra Landet til Kjøbstaden, virkelig vilde fordyre Kjødet; men det har jeg dog fuld Forvisning om, at dette at paalægge Landboerne at kjøre deres Kjøb enten til Slagtehusene eller til Tilfynslokalerne, førend de forhandle det paa Torvet, ikke vil kunne medføre nogen Indskrænkning i Tilførselen til Byen af Kjøb. Jeg har fra første Færd netop hændet og holdt meget stærkt paa, at man ikke skulde træffe nogen Bestemmelse, der paa nogen Maade kunde hindre den fri Konfurrence, der bestemmer Prisen, saaledes, at der dels kunde være mindre godt og dels bedre Kjøb paa Torvet, saa at de Fattige kunde faae det mindre gode Kjøb til den billige Pris. Men naar jeg har sagt mindre godt Kjøb, har jeg naturligvis ikke derved tænkt paa, at det skulde være usundt Kjøb, eller at det skulde være besfængt med saadanne Sygdomme, som kunde sætte den fattige Befolknings Liv og Helbred paa Spil. Det er det, som skulde forhindres ved Slagtning i Slagtehusene. Nu for Diebliffet, og naar Loven kommer til at lyde saaledes, som den formodentlig vil blive vedtagen, er der ikke nogen som helst Sikkerhed for, at der enten paa Torvet eller noget- somhelst andet Sted kan erhøves Kjøb med fuld Betryggelse for, at det ikke er af noget usundt eller giftigt Kreatur. Det tror jeg hverken er i den Fattiges eller i Nogens Interesse. Jeg har netop været mig imod at søge at træffe Bestemmelser, som paa nogen Maade kunde fordyre Kjødet, og det skylder altsaa den ærede Taler først at godtgjøre, at en saadan Kontrol som den, der er paatænkt ved Slagtehusene, paa nogen Maade vil forhindre Tilførsel af eller skabe en Jordyrelse af Kjødet.

Clausager: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg endnu vil tillade mig at gjøre til enkelte af de Utringer, der ere fremsatte dels af den høitærede Minister og dels af Ordføreren. Den ærede Ordfører mente, at man ikke alene maatte tage Hensyn til Landboernes eller til Landhandlens Interesse, men at man mere maatte tage Hensyn til den store Befolknings Interesse. Sa, det tror jeg ogsaa, at vi Andre, som ønske disse Forslag vedtagne, gaa ud fra. Det er lige saa godt af Interesse for den store Befolkning,

hvad der allerede er blevet nævnt af andre Talere, at vi ønske disse Bestemmelser fjernede; thi det er afgjort vist, at naar der paalægges saa indskrænkende Bestemmelser, ville Kjødvarerne fordyres ikke saa ganske lidt for Bybefolkningen og for hele den almindelige Befolkning. Den ærede Ordfører mente, at det paa ingen Maade kunde gaa an at give Landboerne Lov til at komme ind fra Landet og afsætte deres usunde Kjøb uden Kontrol. Det er meget langt fra, at vi ville det, vi have tværtimod ment, at § 5 skulde yde en tilstrækkelig, ja endog saa en skarp Kontrol, imod at der paa en eller anden Maade kom usundt eller sygt Kjøb ind fra Landet til Byerne. Det er vist, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor Kjøb af et Dyr, der er dødt af sig selv eller ved en eller anden Hændelse, ikke kan anses for usundt; det kan have brækket Halsen, der kan pludselig være sprunget et Blodkar i det, det kan have slugt eller sunket en eller anden skarp eller spids Gjenstand, eller det kan være omkommet paa mange andre lignende Maader. Naar nu et saadant Dyr alt var sat ind paa Fedestald og maaste allerede var temmelig nær ved det Tidspunkt, da det skulde forhandles som Fedetvæg, og naar det saa behandles paa ordinær Maade, og Bestemmelserne om Syn iagttages, formaar jeg ikke at se, at det i nogen Grad er ringere end et Dyr, der kun er halvdødt eller temmelig magert, og som slagtes paa ordinær Maade. Jeg er vis paa, at der kan paavises flere Tilfælde, hvor Kjødet af et saadant Dyr, der har feilet noget eller er kommet pludselig af Dage, er bedre end Kjødet af et Dyr, der er slagtet paa almindelig Maade. Men at det skal være paalagt Sælgeren af saadant Kjøb under Fængselsstraf at sige til Kjøberen: Dette Kjøb er rigtignok af et selvdødt Kreatur, forekommer mig ikke er nødvendigt eller en Gang hensigtsmæssigt. Naar man har Mulkt- og Straffebestemmelser om, at ligefremt usundt og skadeligt Kjøb ikke maa afhændes, synes jeg, at man er gaaet saa vidt med Kontrolbestemmelser, som det er nødvendigt. Den ærede Minister nævnte, at Landboernes Ret til at forhandle Været i Byen fritog dem ikke for Kontrol. Det er ganske vist; men der er Forskjel paa Kontrol og paa at paalægge saa indskrænkende Bestemmelser som dem, vi se, at Nyborg Byraad har paalagt, nemlig at ethvert Dyr fra Landet saa vel som fra Byen, inden det slagtes, skal synes af en Dyrlæge, hvorpaa Klovne skulde indbrændes, og Kjødet bagefter undergaa en ny Kontrol i Byen, inden det maa forhandles paa Torvet. Dette er virkelig for Meget; lige Bestemmelser kan jeg ikke paa nogen Maade finde hensigtsmæssige. Jeg skal endnu blot nævne, at i mange Tilfælde vil man selv med Bestemmelsen i sidste Stykke af § 7 ikke have nogen Sikkerhed for, at man undgaar at faae Kjøb af daarlige Dyr i Handelen, thi det hændes ikke saa sjældent,